

Zaak T-41/89

G. Schwedler tegen Europees Parlement

„Ambtenaar — Belastingaftrek — Kind ten laste”

Arrest van het Gerecht (Vijfde Kamer) van 8 maart 1990 81

Samenvatting van het arrest

- Ambtenaren — Bezoldiging — Belasting — Aftrek voor kind ten laste — Voorwaarden — Daadwerkelijk onderhoud van kind door ambtenaar — Begrip — Kinderen in militaire dienst uitgesloten*
(Ambtenarenstatuut, bijlage VII, artikel 2, lid 2; verordening nr. 260/68 van de Raad, artikel 3, lid 4, 2e alinea)
- Ambtenaren — Bezoldiging — Gezinstoelagen — Kindertoelage — Voorwaarden — Kinderen in militaire dienst uitgesloten*
(Ambtenarenstatuut, bijlage VII, artikel 2)
- Gemeenschapsrecht — Uitlegging — Beginselen — Autonome en eenvormige uitlegging*
- Ambtenaren — Bezoldiging — Belasting — Aftrek voor kind ten laste — Autonome regeling*
(Ambtenarenstatuut, bijlage VII, artikel 2, lid 2; verordening nr. 260/68 van de Raad, artikel 3, lid 4, 2e alinea)
- Procedure — Inleidend verzoekschrift — Bepaling van voorwerp van beroep — Nieuwe vordering in repliek — Niet-ontvankelijkheid*
(Reglement voor de procesvoering, artikelen 38, paragraaf 1, en 42, paragraaf 2)

1. De belastingaftrek voor kinderen ten laste van gemeenschapsambtenaren heeft slechts zin, wanneer hij wordt toegekend om sociale redenen, verband houdend met het bestaan van het kind en de kosten van zijn levensonderhoud, dat wil zeggen aan degene die de materiële last draagt van alle wezenlijke behoeften van het kind.

Hieruit volgt, dat een kind niet kan worden geacht daadwerkelijk te worden onderhouden, in de zin van artikel 2, lid 2, van bijlage VII bij het Statuut, door meer personen of organen tegelijk, en dat het derhalve niet kan worden geacht ten laste te komen van meer personen of organen tegelijk.

Wanneer vaststaat dat het leger in de wezenlijke behoeften van jonge dienstplichtigen voorziet, kan een ambtenaar met betrekking tot de periode waarin zijn zoon onder de wapenen was, niet staande houden, dat hij zijn zoon in diezelfde periode daadwerkelijk heeft onderhouden. Daarvoor behoeven de bijzondere omstandigheden waaronder de dienstplicht werd vervuld, niet voor elk geval afzonderlijk te worden onderzocht.

2. De bepalingen van het Statuut, met name artikel 2, leden 3, sub b, en 4, van bijlage VII, bevatten weliswaar een bijzondere regeling voor kinderen tussen de 18 en 26 jaar die een school- of beroepsopleiding ontvangen, alsmede een buitengewone regeling voor met kinderen ten laste gelijkgestelde personen ten aanzien van wie de ambtenaar een wettelijke onderhoudsplicht heeft die hem zware lasten oplegt, doch zij voorzien niet in een
3. De termen van een gemeenschapsrechtelijke bepaling die voor de vaststelling van haar betekenis en draagwijdte niet uitdrukkelijk naar het recht van de Lid-Staten verwijst, moeten in de regel in de gehele Gemeenschap autonoom en op een vormige wijze worden uitgelegd, waarbij rekening moet worden gehouden met de context van de bepaling en met het doel van de betrokken regeling.
4. De belastingaftrekregeling voor kinderen ten laste van gemeenschapsambtenaren is een autonome regeling die onafhankelijk van de nationale stelsels wordt toegepast.
5. Het voorwerp van het geding moet in het verzoekschrift worden bepaald; een voor het eerst in repleik geformuleerde vordering wijzigt het oorspronkelijke voorwerp van het beroep en is als een nieuwe en bijgevolg niet-ontvankelijke vordering te beschouwen.

Bij de uitlegging van de term ten laste komend kind, in de zin van artikel 3 van verordening nr. 260/68 van de Raad en artikel 2 van bijlage VII bij het Statuut, dient een gemeenschapsinstelling dus geen aansluiting te zoeken bij een nationale wettelijke regeling.